

Abstrakt

Cílem této práce je analýza nejdůležitějších funkcí vědomí ve vzájemném vztahu k nevědomí v psychoanalýze a analytické psychologii. Východiskem práce je topografický a strukturální model Sigmunda Freuda, jež umožňuje analyzovat funkce vědomí v celkovém kontextu a současně vzájemných vztazích s ostatními úrovněmi, respektive strukturami psychiky z psychoanalytického a psychodynamického hlediska. Následně se práce věnuje rozšíření a funkcionálnímu osamostatnění Ego v rámci strukturální teorie jako subjektu vědomí u egopsychologů Freudové, Hartmanna, Brunnera a dalších. Jedná se především o koncepty adaptačních a obranných funkcí Ego. Carl Gustav Jung a rozbor jeho plně emancipovaného Ego uzavírá teoretickou část. Návrh výzkumu se věnuje jednomu z obranných mechanismů Ego – vytěsnění.

Klíčová slova

psychoanalýza, vědomí, ego, adaptace, obranné mechanismy